

Gelinciğin Kış Atölyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Gelinciğin Kış Atölyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Karla kaplı ormanın derinliklerinde, çam ağaçlarının beyaz şapkalar taktığı yerde, Pip adında akıllı bir gelincik çok özel bir atölye işletiyordu. Uzun, kıvılcı kahverengi gövdesi hardal sarısı bir önlükle sarılmıştı ve sivri burnunun üzerinde minik yuvarlak gözlükler duruyordu. İçeride raflar kırık oyuncaklarla dolup taşıyordu: kolları eksik bebekler, koşucuları çatlamış kızaklar ve parçaları kaybolmuş yapbozlar. Pip hiçbir şeyi atmazdı—hepsini tamir ederdi!

Pip'in atölyesi sıcacık ve rahattı. Küçük bir soba çıtırdıyor, aletler duvarlarda düzenli bir şekilde asılı duruyordu. Dışarıda kar taneleri dans ederken, içeride gelincik çalışırken mırıldanıyordu. Önlüğünün cebinden çıkardığı minik makasla kırmızı ipliği kesiyordu. "Her oyuncak tamir edilebilir," dedi, "yeter ki sabırlı ve nazık ol." Ormanın kış festivali yaklaşıyordu ve yapılacak çok iş vardı.

Buz gibi bir sabah, Milly adında minik bir fare atölyenin kapısını çaldı. Koyu kırmızı, krem çizgili bir atkı ve ipine bağlı minik yeşil eldivenler takmıştı. Büyük, koyu gözleri merakla parlıyordu. "Yardım edebilir miyim?" diye ciyaktı. Pip gülümsedi. "Elbette! Çevik patileri olan bir yardımcıya ihtiyacım var." Milly'nin yuvarlak küçük karnı heyecandan kıpırdadı ve içeri girdi.

Pip, Milly'ye elbisesi yırtılmış bir bebek gösterdi. "Bunu tamir edebiliriz," dedi ve ona bir iğne uzattı. Milly'nin narin patileri biraz titredi ama elinden gelenin en iyisini yaptı. Küçük bir yama dikti ve bebek neredeyse yeni gibi göründü. "Görüyor musun?" dedi Pip. "Onarmak eski şeyleri yeniden yeni yapar." Milly'nin yüzü aydınlandı. İlk tamiriydi!

Sırada koşucusu çatlamış ahşap bir kızak vardı. Pip sağlam bir tahta parçası ve biraz tutkal buldu. Pip vidaları sıkarken Milly parçaları bir arada tuttu. "Bu kızak yine tepeden aşağı hızla kayacak," dedi Pip. Milly, ormanın çocuklarının kızakla kayarken sevinçle bağırıldığını hayal etti. Yardım etmekten gurur duydu. Çantası tamir edilmiş oyuncaklarla doluyordu, festival için hazırdı.

Masada üç parçası eksik bir yapboz duruyordu. Milly atölyenin zeminini aradı ve bir parçayı sandalyenin altında buldu. Pip bir başkasını önlüğünün cebinde buldu. Son parça Milly'nin atkısında saklanıyordu! Hep birlikte güldüler. "Takım çalışması!" dedi Pip. Parçaları birleştirdiler ve yapboz yeniden tamamlandı.

Çalışırlarken Milly köşedeki bir oyuncak yığınına fark etti. "Bunlar neden burada?" diye sordu. "Bunlar çok kırık," dedi Pip. "Ama parçalarını diğerlerini tamir etmek için kullanabiliriz." Milly ormanda hiçbir şeyin boşa gitmediğini öğrendi. Kırık bir tekerlek bile bir düğme ya da minik bir tabak olabilir. Onarmak ormanı düzenli ve mutlu tutuyordu.

Günler geçti ve atölye daha da hareketlendi. Pip ve Milly'nin festival için oyuncak tamir ettiği haberi yayıldı. Bir sincap kırık bir fındıkkıran getirdi. Bir tavşan yırtık bir uçurtma getirdi. Milly düğmeleri ve boncukları küçük kavanozlara ayırdı. Yeşil eldivenleri tozlanmıştı ama umursamıyordu. Kırık şeylerin yeniden güzel hale gelmesini görmeyi çok seviyordu.

Bir öğleden sonra Milly bir seferde çok fazla oyuncak taşımaya çalıştı. Kendi kuyruğuna takılıp düştü ve bir bebek havaya uçtu! Pip tam zamanında yakaladı. "Dikkatli ol, küçük yardımcı," dedi nazikçe. Milly'nin bıyıkları sarktı. "Ben sakarım," diye iç çekti. "Ama aynı zamanda nazik ve heveslisin," dedi Pip. "Bu daha önemli." Milly kendini daha iyi hissetti.

Festivale sadece iki gün kalmıřtı. Pip'in rafları hâlâ tamir edilmesi gereken oyuncaklarla doluydu. Milly yetiřtiremeyeceklerinden endiřelendi. "Bařarabiliriz," dedi Pip, "birlikte çalıřırsak." Bir liste yaptılar ve oyuncakları ne kadar tamir gerektirdiklerine göre ayırdılar. Milly küçük parçaları çantasında taşıdı ve Pip daha büyük kırıkları tamir etti. Yavaş yavaş yığın azaldı.

O gece dışarıda bir kar fırtınası uludu. Atölyenin pencereleri takırdadı. Milly oyuncakların üşüyeceğinden korktu ve koyu kırmızı atkısını rafın üzerine örttü. Pip gülümsedi. "Sıcacık bir kalbin var," dedi. Lamba ışığında çalıştılar, minik fincanlardan kakao yudumladılar. Fırtına geçti ve sabah sakin, pırıl pırıl bir kar getirdi.

Son gün, son oyuncacı bitirdiler—kanadı onarılmış küçük ahşap bir kuş. Milly onu kurdu ve kuş mutlu bir melodiyle cıvıladı. "Mükemmel!" diye bağırdı. Pip başını salladı. "Çünkü ona özen gösterdin." Tamir edilmiş her oyuncacı sepetlere ve kızaklara yerleştirdiler. Atölye sessiz ve düzenliydi, festivale hazırdı.

Festival gecesi geldi. Ağaçların arasında fenerler parlıyordu ve ormanın hayvanları toplandı. Pip ve Milly tamir edilmiş oyuncakları dağıttı. Çocuklar bebekler, kızaklar ve yapbozlar alınca sevinçle çığlık attılar. "Yeni gibi!" diye bağıldılar. Milly'nin kalbi kabardı. Eski şeyleri onarmanın herkese mutluluk getirdiğini ve ormanı temiz ve güzel tuttuğunu gördü.

Hayvanlar Pip ve Milly'yi alkışladı. Küçük bir tilki onarılmış bebeğine sarıldı. Bir tavşan kızağıyla hızla uzaklaştı. Ahşap kuş neşeyle cıvıladı. Pip bir fincan kakao kaldırdı. "Onarmaya," dedi, "ve yardım eden dostlara." Herkes içti ve karda dans etti. Milly'nin koyu kırmızı atkısı fener ışığında parlıyordu.

Festival sona ererken Milly yıldızlara baktı. "Bir şey öğrendim," dedi. "Eşyaları tamir etmek onları yeniden yeni yapıyor ve ormanımızı düzenli tutuyor." Pip başını salladı. "Ve herkese mutluluk getiriyor." Milly atölyede yardım etmeye devam edeceğine söz verdi. Küçük patilerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Gelinciğin kış atölyesi her zaman hareketli olacaktı.

Ve böylece, karla kaplı ormanda, Pip ve Milly bütün kış boyunca oyuncak tamir etmeye devam ettiler. Kırık şeyler asla atılmadı—onlara değer verildi ve onarıldı. Orman temiz, hayvanlar mutlu kaldı. Ne zaman bir oyuncak kırılrsa, biri "Pip'e götür!" derdi. Ve Milly çantası ve gülümsemesiyle orada hazır olurdu.